

door den pelikaan. Te eeniger tijd zal de wereld daarvan wel eens weer mooie schilderijen zien.

„Het kind met de pop,” in deze aflevering (pag. 316) is oorspronkelijk een aquarel. Blommers maakt ze uitstekend: binnenhuisjes vol gloed en leven; strandjes met spelende kinderen, waarin de beweging bijzonder goed is geobserveerd.

Ook etst hij zeer verdienstelijk; gemakkelijk, luchtig en breed, gelijk trouwens alles, wat hij doet.

De kinderstoel, met een kind bij een zonnigen schoorsteen, zou bijna als facsimile van Blommers handtekening kunnen dienen. En alles bij hem is echt: zijn visschers, zijne wasschende vrouwen, zijn spelende kinderen. In tegenstelling van andere, ook heel knappe kunstenaars, heeft alles bij hem iets bizonders waars en lokaals.

Een van Blommers' beste stukken is het bekende: „waar zijn de duifjes?"; een schilderachtig Scheveningsch binnenhuis, vol toon en lijnen; de vloer belegd op allerlei wijze met matten en tegels; aan de bruin houten zoldering een teenen vogelkooi, die een fijne gele kleur geeft in het bruine binnenhuis. In die kooi de duifjes en in het midden der schilderij het krachtig, kranig

Dorpsgezicht in N.-Brabant, reproductie naar eene krijttekening.

figuurtje der moeder, die haar kind omhoog houdt, om de duifjes te zien. Tout à fait charmant!

Dit stuk, door eene commissie aangewezen, om te worden aangekocht voor het nieuwe Museum, is helaas! voor ons verloren gegaan door de betweterij